

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΜΒ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2688	Κυριακὴ πρὸ τῆς Ὑψώσεως (Ἰω. 3,13-17) 7 Σεπτεμβρίου 2025	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Γέμισε ὁ κόσμος φίδια

«Καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ...» (Ἰω. 3,14)

Γυναῖκες, ἄντρες καὶ παιδιά, ἀκούσατε τὸ ἱερὸ καὶ ἅγιο εὐαγγέλιο (βλ. Ἰω. 3,13-17). Τί μᾶς λέει σήμερα, Κυριακὴ πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ; Θὰ προσπαθήσω μὲ ἀπλᾶ λόγια νὰ σᾶς δώσω μιὰ σύντομη ἐρμηνεῖα του.

Λέει, ὅτι κάτι συνέβη στὴν ἔρημο· ὅτι χίλια πεντακόσα χρόνια πρὸ Χριστοῦ **σὲ μιὰ ἔρημο**, ποὺ δὲν ὑπῆρχε νερὸ καὶ δέντρο, **βρέθηκε ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ**, δυὸ ἑκατομμύρια ἄνθρωποι, ἄντρες γυναῖκες παιδιά. Τί γύρευαν ἐκεῖ; Περαιστικοὶ ἦσαν. «Ὅπως οἱ τσοπάνηδες πᾶνε τὸ κοπάδι ἀπὸ μέρος σὲ μέρος, ἔτσι κι αὐτοί.

(Ἔτσι καὶ οἱ δικοὶ μας στρατιῶτες, **τὰ φανταράκια κ' εὐζωνάκια μας**, τὸ 1921 πέρασαν τὴν Ἀλμυρὰ Ἐρημο, ποὺ εἶνε πρὶν ἀπὸ τὴν Ἀγκυρὰ, δίχως ἓνα ποτήρι νερό! καὶ μόλις ἔφτασαν στὸ Σαγγάριο ποταμό, ἔπесαν διψασμένοι στὰ νερά του νὰ ξεδιψάσουν).

Οἱ Ἰσραηλιῖτες λοιπὸν ἦσαν περαιστικοὶ ἀπὸ τὴν ἔρημο. Ἐρχονταν ἀπὸ μακριά, ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο, ἀπὸ τὴ σκλαβιά ποὺ εἶχαν ζήσει τετρακόσα χρόνια. Δὲν μπορούσαν πιά νὰ βλέπουν τὰ παιδιά τους νὰ τὰ πνίγη ὁ φαραὼ στὸ Νεῖλο ποταμό. **Φοβερὸ πρᾶγμα ἡ σκλαβιά**, ὅπως εἶπε κ' ἓνας δικός μας ποιητής·

«Καλύτερα μιᾶς ὥρας ἐλευθέρῃ ζωῇ
παρὰ σαράντα χρόνια σκλαβιά καὶ φυλακή».
Ἐφυγαν λοιπὸν **οἱ Ἰσραηλιῖτες** μὲ ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ καὶ ὁδηγός τους ἦταν ὁ μέγας Μωυσῆς. **Πέρασαν μὲ θαῦμα τὴν Ἐρυθρὰ Θάλασσα, βουνὰ - λαγκάδια**, κ' ἔπесαν στὴν ἔρημο.

Πεινοῦσαν, διψοῦσαν... Ἐχασαν τὴν ὑπομονή τους. Προτιμοῦσαν νὰ ξαναγυρίσουν στὴ σκλαβιά, γιὰ νὰ τρῶνε λέει τὰ κρεμμύδια, τὰ πράσα καὶ τὰ κρέατα τῆς Αἰγύπτου. **Ἀρχισαν νὰ γογγύζουν καὶ νὰ ἀσεβοῦν** στὸ Μωυσῆ καὶ στὸ Θεό. Γογγύζεις, βλαστημᾷς; ἔννοια σου· περίμενε τὸ ἀστροπελέκι, τὴν κατάρα. Μικρὴ ἁμαρτία εἶν' αὕτη; Μεγάλη ἁμαρτία. Καὶ τότε **ἦρθε ἡ τιμωρία**. Ποιὰ τιμωρία; Ἐκεῖ στὴν ἔρημιά καὶ στὰ φαράγγια, μέσ' ἀπὸ τοὺς βράχους

καὶ τὶς πέτρες ξετρύπωσαν χιλιάδες φίδια, **φίδια φαρμακερά**, ποὺ σὰν σαῖτες ἔπεφταν ἀλύπητα πάνω στὰ κορμιά. Δάγκωναν τοὺς ἄντρες, τὶς γυναῖκες, τὰ παιδιά, τοὺς γέρους· καὶ κάθε δαγκωμένος ἔπεφτε σὲ λίγο κάτω νεκρός· ἑκατοντάδες **νεκροὶ κάθε μέρα!** Ἄνοιγαν τάφους καὶ τοὺς ἔθαβαν ἐκεῖ στὴν ἔρημο.

Οἱ γογγυσταὶ τὰ ἔχασαν. **Μετανόησαν**, ἄρχισαν νὰ παρακαλοῦν τὸ Μωυσῆ. Καὶ τότε ὁ Θεὸς τοὺς σπλαχνίστηκε. Διέταξε, στὴ μέση τοῦ στρατοπέδου νὰ στηθῇ ἓνα **ξύλο** ὑψηλὸ καὶ πάνω σ' αὐτὸ νὰ κρεμάσουν ἓνα **φίδι μπρούτζινο**· καὶ ὅποιος δαγκωμένος, παιδί ἢ γυναῖκα ἢ ἄντρας, γύριζε καὶ κοίταζε τὸ φίδι αὐτό, σωζόταν ἀπὸ τὸ δηλητήριο καὶ ζοῦσε (βλ. Ἀρ. 21,4-9). Αὐτὸ λέει τὸ εὐαγγέλιο σήμερα, ἐπειδὴ πλησιάζει ἡ ἐορτὴ τοῦ Σταυροῦ καὶ **ὁ χάλκινος ὄφιν προτύπωνε τὸν Ἐσταυρωμένο**.

—Τί σημασία ἔχει γιὰ ἐμᾶς αὕτη ἡ ἱστορία;
Ἐχει. Ἀς τὴν ἐξηγήσουμε.

* * *

Δὲν ὑπάρχουν, ἀδελφοί μου, μόνο τὰ φίδια ποὺ ζοῦν σὲ ἐρημιές καὶ βουνὰ· **ὑπάρχουν καὶ ἄλλα φίδια**, ποὺ κρύβονται μέσα σὲ ἀνθρώπινες **κοινωνίες** καὶ σὲ ἀνθρώπινες **καρδιές**. Καὶ μὴ φοβᾶστε τόσο τὰ φίδια στὴ φύσι· εἶνε σχετικῶς πιὸ ἀθῶα μπροστὰ στὰ ἄλλα. Ἀπορεῖτε; Θὰ σᾶς πῶ λοιπὸν μερικὰ ἀπὸ τὰ ἄλλα, τὰ πιὸ ἐπικίνδυνα φίδια, καὶ παρακαλῶ τὸ Θεό, κανένα ἀπ' αὐτὰ νὰ μὴ σᾶς πλησιάσῃ.

✓ Δὲν εἶνε πολλὲς ἡμέρες ποὺ ἦρθε στὴ μητρόπολι μιὰ κοπέλλα 25 χρονῶν κρατώντας στὴν ἀγκαλιὰ ἓνα χαριτωμένο ἀγοράκι. Ἀρχισε νὰ κλαίῃ. Τί ἔχεις, λέω, κοπέλλα μου, τί συμβαίνει; —Παντρεύτηκα πρὶν ἀπὸ 2 χρόνια. Ὁ ἄντρας μου καλὸς - χρυσὸς ἄνθρωπος· μ' ἀγαπάει, μὲ φροντίζει· ἀλλά, δέσποτα, θὰ χωρίσω. —Θὰ χωρίσης; θὰ πάρης διαζῆγιο ἀπὸ τὸν καλὸ σου ἄντρα; —Ναί, δὲν μπορῶ νὰ ὑποφέρω. —Γιατί; τῆς λέω. —Γιατὶ μέσ' στὸ σπίτι μου εἶνε ἓνα φίδι. —Φίδι στὸ σπίτι

σου; (παρακαλῶ μὴ γελάσῃ κανεὶς μετὰ τὴν ἀπάντησί της). Ποιὸ φίδι, παιδί μου; —Φίδι εἶνε ἡ **πεθερά** μου. Μὲ βασανίζει, μετὰ φαρμακώνει· τὸ τί μοῦ λέει πρῶτῃ μεσημέρι βράδυ!... Φώναξα τὴν πεθερά, τῆς εἶπα λόγια τοῦ Θεοῦ, μὰ καὶ αὐτὴ δὲν ἐννοοῦσε νὰ ὑποχωρήσῃ. Νὰ λοιπὸν φίδια· πεθερὲς ποὺ ἔχουν χωρίσει ἀντρώγυνα. Δαγκώνουν τὴ νύφη χειρότερα ἀπὸ ὀχιά· ἡ χαρὰ κάνει φτερά ἀπὸ τὴν ψυχὴ της.

✓ Φίδι φαρμακερὸ ὅμως δὲν εἶνε μόνο ἡ πεθερά· εἶνε πολλὰς φορὲς καὶ ἡ **νύφη**. Δαγκώνει τὴν καημένη τὴ μάνα, ποὺ κοπίασε, ὑπέφερε, ἀγρύπνησε, γιὰ ν' ἀναστήσῃ αὐτὸ τὸ λεβέντη ποὺ ἔχει δίπλα της. Νὰ φίδια ποὺ δὲν ἀφήνουν τ' ἀντρώγυνα νὰ φᾶνε γλυκὸ ψωμί.

✓ Θέλετε νὰ πῶ ἄλλα φίδια; Σὲ χωριὰ τῶν Πρεσπῶν παρουσιάστηκαν **αἰρετικοί**, ποὺ μᾶς ἤρθαν ἀπὸ πολὺ μακριά, ἀπὸ τὴν Ἀμερική, ἐφωδιασμένοι μετὰ δολλάρια· κινεῖν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα πρὸς τὰ σύνορα. Εἶνε φίδια ποὺ δαγκώνουν τὴν ψυχὴ, τὴν πίστι, τὴν πατρίδα, τὰ ἱερὰ καὶ ὁσὶά μας. Εἶνε οἱ ἰεχωβίτες, οἱ λεγόμενοι μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά. Καλύτερα νὰ σὲ δαγκώσῃ ὀχιά παρὰ αὐτοί. Πᾶνε ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι, ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριό, ἀπὸ πολιτεία σὲ πολιτεία, ἀπὸ ἐργοστάσιο σὲ ἐργοστάσιο, ἀπὸ στρατῶνα σὲ στρατῶνα· δηλητηριάζουν ψυχές, ὥστε νὰ μὴν ἔχουν πιά πίστι στὸ Θεάνθρωπο Χριστὸ καὶ ἀγάπη στὴν πατρίδα.

✓ Εἶδατε καμμιά φορὰ πῶς χαρακτηρίζουμε ἕναν **ἄνθρωπο κακὸ, πονηρό, διεστραμμένο**; Εἶνε φίδι κολοβό, λέμε. Τέτοιοι ἄνθρωποι μετὰ τὴν κακίαν τους δὲν ἀφήνουν ὅχι ἄτομα ἀλλὰ καὶ κοινωνίες ὁλόκληρες νὰ προκόψουν.

✓ Ἀλλὰ πιὸ ἐπικίνδυνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἐξωτερικὰ φίδια εἶνε τὰ ἐσωτερικὰ, δηλαδὴ **ἐκεῖνα ποὺ φωλιάζουν στὴν καρδιά**, στὴν ψυχὴ (κακοὶ λογισμοί, ὑπόνοιες, κίνητρα, προθέσεις, σχέδια, αἰσθήματα κ.λπ.). Ἄχ αὐτὴ ἡ καρδιά! Ἄν μποροῦσε ἕνας ἄγγελος νὰ τὴν ἀνοίξῃ! Ἀπὸ τὴν καρδιά, ὅπως εἶπε ὁ Χριστός (βλ. Ματθ. 15, 18-19), βγαίνουν ὅλα τὰ κακὰ· τὸ μῖσος, ἡ ζηλία, ὁ φθόνος, ἡ ἀσέβεια, ἡ κακοήθεια, ἡ πονηρὴ ἐπιθυμία, ἡ πορνεία, ἡ μοιχεία. Φίδια μεγάλα εἶν' αὐτά. Σ' ἕνα χωριὸ γύρισε ἀπὸ τὴ Γερμανία ἕνας ἄντρας καὶ αἰφνιδιάστηκε. Ἔφυγα, μοῦ λέει, στὰ ξένα, δούλευα σκληρὰ μέσ' στὰ ἐργοστάσια, ἔστελνα κάθε ἑβδομάδα τὰ μάρκα στὸ σπίτι, νὰ ζήσῃ ἡ οἰκογένεια· κ' ἕνας ἄτιμος μιὰ νύχτα τρύπωσε σὰν τὸ φίδι στὸ σπίτι καὶ μοῦ ἀτίμασε τὴ γυναῖκα. Δὲν θέλω νὰ ζῶ, θὰ τὸν σκοτώσω... Ἄχ χωριά, ποὺ ἐρημώσατε γιὰτὶ ἔφυγαν οἱ ἄντρες νὰ δουλέψουν στὸ Βέλγιο καὶ στὴν Αὐστραλία, κ' ἔμειναν ἐδῶ οἱ φαῦλοι καὶ κακοήθεις! Κατηραμένοι νὰ 'νε κάτι τέτοιοι ποὺ χωρίζουν ἀντρώγυνα.

✓ Φίδια εἶνε ἡ κακία πεθερά, ἡ κακία νύφη, ὁ ἄτιμος ἄντρας. Φίδια εἶνε καὶ οἱ λεγόμενες **καλλιτέχνιδες, ἀρτίστες, ντιζέζ**. Γυναῖκες διεφθαρμένες, ποὺ μετὰ ἐπίσημες ἄδειες δροῦν καὶ ξαφρίζουν τὰ πορτοφόλια τῶν ἀνοήτων. Σ' ἕνα χωριὸ ἔφτασαν δυὸ τέτοια φίδια. Ἀπὸ τὶς 10 τὸ βράδυ μέχρι πέρα ἀπ' τὰ μεσάνυχτα χορεύανε γυμνὲς σχεδόν, καὶ μέχρι τὸ πρῶτὸ μάζεψαν 70.000 δραχμὲς· ξάφρισαν τοὺς χωριάτες. Τὴν Κυριακὴ ἡ ἐκκλησιά μάζεψε 25 δραχμὲς. ὦ ντουινὰ ψεύτη! 75.000 χιλιάδες στὸν διάβολο, καὶ 25 δραχμὲς στὴν ἐκκλησιά. Χρόνια κατηραμένα, ποὺ κάποια μεγάλη τιμωρία θὰ πέσῃ στὰ κεφάλια μας.

✓ Ξέχασα ὅμως τὰ χειρότερα φίδια. Εἶνε **αὐτοὶ ποὺ βλαστημοῦν τὰ θεῖα**. Αὐτοὶ δὲν εἶνε ἄνθρωποι, εἶνε χειρότεροι κι ἀπὸ τὰ ζῶα. Τὸ σκυλὶ τοῦ πετᾶς ἕνα κόκκαλο καὶ κουνάει τὴν οὐρά του νὰ σοῦ πῇ, Ἀφεντικό, εὐχαριστῶ· κι ὁ ἄνθρωπος τὴ μπουκιά ἔχει στὸ στόμα καὶ βλαστημάει τὸ Θεό.

***

Γέμισε, ἀδελφοί μου, ὁ κόσμος φίδια. Πῶς θὰ τὰ νικήσουμε; **πῶς θὰ διορθωθῇ ὁ ἄνθρωπος**; Ἴδου τὸ μυστήριον.

Οἱ χωρικοὶ ξέρουν, ὅτι **τὸ φίδι** τὸ καλοκαίρι ἀλλάζει δέρμα· στριμώχνεται σὲ ντουβάρια ἀνάμεσα στὶς πέτρες κι ἀφήνει ἐκεῖ τὸ φιδοπουκάμισό του. Δέρμα ἀλλάζει, ἀλλὰ δόντι δὲν ἀλλάζει. Ἔτσι κι ὁ ἄνθρωπος. Ἀλλάζει φορεσιά· ἀπὸ 'κεῖ ποὺ φοροῦσε ντρίλλια, φορεῖ τώρα ἐγγλέζικα κασμήρια· ἀλλάζει γραβάτες, καπέλλα, παπούτσια· ἀλλάζει ἰδέες, ἀλλάζει συστήματα, συντάγματα... Βλέπεις μιὰ κοκώνα ἀλλάζει φορεσιές, χτενίσματα, κοσμήματα, ἀρώματα. Κάτω ἀπ' ὅλα αὐτὰ εἶνε διάβολος, σατανᾶς χειρότερος ἀπ' ὅ,τι ἦταν ἢ γιὰτὶ κι ὁ παπποῦς ποὺ περπατοῦσαν μετὰ τὰ γουρνοτσάρουχα ἐπάνω στὰ βουνά. **Δὲν ἀλλάζει ὁ ἄνθρωπος** οὔτε μετὰ τὰ ραδιόφωνα, οὔτε μετὰ τὶς τηλεοράσεις, οὔτε μετὰ τὰ φορέματα καὶ τὰ κουστούμια.

Ἔνας, ἀδέρφια μου, **ἕνας μπορεῖ ν' ἀλλάξῃ τὸν ἄνθρωπο· καὶ αὐτὸς εἶνε Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος**, ὁ μόνος Θεός, ὁ μόνος σωτήρας, ὁ μόνος διδάσκαλος. Αὐτὸν νὰ πιστέψουμε, αὐτὸν νὰ λατρεύσουμε. Δὲν ὑπάρχει κάτω ἀπὸ τὰ ἄστρα ἄλλος τρόπος νὰ διορθωθῇ ὁ κόσμος παρὰ μόνο μετὰ τὴν ἀγία μας θρησκεία, μετὰ τὸ ἱερὸ καὶ ἅγιο Εὐαγγέλιο. Νὰ εἴστε βέβαιοι, ὅτι μόνο ἔτσι, καὶ ὡς ἄτομα καὶ ὡς οἰκογένειες καὶ ὡς ἔθνος καὶ ὡς κοινωνία καὶ ὡς ἀνθρωπότης, θὰ δοῦμε καλύτερες ἡμέρες πρὸς δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος**